

THƯ GIỚI THIỆU SÁCH

Kính thưa Quý Vị lưu tâm đến nền Văn hoá nước nhà,

Kính thưa nhà Văn Hà Văn Thùy,

Trước đây nhà Văn Hà Văn Thùy có yêu cầu chúng tôi viết bài về Việt Dịch. Nay chúng tôi đã viết xong cuốn sách “ **KHI ĐÔNG / TÂY GIAO HỘI** “.; chúng tôi xin kính gửi tới Quý Vị và Nhà Văn để tùy nghi.

Xưa nay, nhiều người cứ đinh ninh rằng Nho và Dịch đều là của riêng Tàu (thuộc Hán Nho), nhưng theo công trình khai quật Văn hoá Dân tộc của Triết gia Kim Định thì lại khác hẳn: Không chỉ riêng Tàu mà Việt Nam và một số nước ở Đông Nam Á châu như Nhật Bản, Đại Hàn . . . cũng có Nho, Nho của Việt được gọi là Việt Nho. Chúng Việt là Chủ nhân sáng tạo ra nền tảng của Dịch, đó là nét **Lưỡng nhất**, chứ không phải Tàu, Dịch là Linh hồn của Nho. Việt Nho là Vương đạo, còn Hán Nho của Tàu chỉ là bá đạo, vì thiếu nét **Lưỡng nhất** trong Đạo lý Nhân sinh..

Mặt khác, chúng tôi không thể chỉ viết Việt Dịch mà không bàn tới Văn hoá Việt Nam, vì nền tảng của Việt Dịch là nét **Lưỡng nhất** như Tiên / Ròng kết đôi (Hai kết hợp thành Một : dual unit:2 →1, Tiên / Ròng →1: Âm / Dương hòa), mà **nét Lưỡng nhất là Mạch lạc nội tại** (internal cohesion) của **Việt Nho**.

Nét **Lưỡng nhất** chính là nền tảng của Triết lý An vi. Triết lý An vi là Triết lý ‘ **Chấp kỳ Lưỡng đoan** hay “ **Doãn chấp quyết Trung** (: Luôn giữ hai đầu mỗi, không loại trừ nhau, để đi đến giải pháp Lưỡng lợi nơi Trung đạo: win – win solution, tức là lối hành xử **Phải Người phải Ta**) , **nên cũng là Triết lý Hoà giải**, chứ không theo kiểu “ **Mâu thuẫn thống nhất**: Cực này nuốt chửng cực kia “ bằng Bạo lực như Marx để chỉ còn một cực mà Độc trị .

Triết lý Vô vi (Âm: Đông phương) + **Triết lý Hữu vi** (Dương: Tây phương) hay **Tâm linh / Khoa học** khi được **Lưỡng nhất** thì trở thành **Triết lý An vi**.(Âm Dương hòa) .

Nét **Lưỡng nhất** (Tinh thần của **Triết lý An vi**) nối kết các phân mớ của Văn hoá Việt thành một Tổng thể hay một Cơ thể (**Việt Nho**) , hay cách khác nền tảng của Việt Dịch là nét **Nhất quán** hay **Mạch lạc nội tại** của **Việt Nho**.

Nét Lưỡng nhất của các **Tiểu Thái cực** trong Vũ trụ thuộc dạng “**Âm Dương hoà**” đều là **phần mớ của Thái cực**.

Các Tiểu Thái cực nền tảng trong Vũ trụ như **Vợ / Chồng**, (*Huyền thoại Tiên / Rồng*) **Gái / Trai**, **Cái / Đực**. **Mái / Trống**, (*Viên Ngọc Long Toại trong truyện Việt Tình được chôn dấu ở phương Nam*) **Nhụy Cái / Nhụy Đực**. . . khi được **Lưỡng nhất** (Kết đôi thuận hòa) thì trở thành **Nguồn Sinh Sinh Hoá Hóa của Vũ trụ**. nếu không có các Tiểu Thái cực này thì quả Đất chỉ là một cõi hoang vu.

Nhờ **Vạn vật đồng nhất Thể** (Vật chất và Năng lượng) và **Vạn vật tương liên** (Nhờ sự biến hoá của Vật chất ra nhiều dạng Năng lượng) , nên các nét Lưỡng nhất trong Thái cực không những kết nối được **Ba Cõi: Thiên – Nhân - Địa** thành **Tam Tài**, mà còn liên kết được với **Bốn Bờ: Đông, Tây, Kim, Cổ** thành **Nhất Thể** (Becoming One) , do đó mà **Nhân tâm Vạn vật hồn nhiên Nhất Thể** .

Thái cực - Nguồn sinh sinh hóa của Vũ trụ - lại là **Nhất Nguyên lưỡng Cực**, nên:

Người nào Vật nào cũng đều mang Thái cực trong mình “**Nhân Nhân Vật Vật giai hữu Thái Cực**”.

Con **Người có Bản năng** là “**Quỷ / Thân** chi hội”, con Người đang thành cũng mang Thái cực trong mình, nên phải Tu Thân để có **Nhân phẩm: Nhân Tình** (Âm) / **Nhân Tính** (Dương) hay **Nhân / Nghĩa** hay **Tình / Lý** hài hòa để trở nên **Hùng / Dũng**.

Xưa nay người ta cứ nghĩ “**cái Tâm hay nguồn Tình**” của con người là ở nơi **quả Tim**, nhưng Khoa học ngày nay cho biết **Tâm / Trí** là ở nơi hai Bán cầu não **Phải / Trái**.

Bán cầu não Phải Chủ **Tình (Tâm)**

Bán cầu não Trái Chủ **Lý (Trí)**

Hai Bán cầu não được nối kết bởi cầu nối **Corpus Collosum** (Communication center) để trao đổi với nhau sao cho cho **Tình / Lý tương tham**.

Để thăng hoa cuộc sống, con Người phải **Tu Thân** theo tiêu chuẩn **Tình / Lý** hay **Nhân / Nghĩa** (cũng là **Bác ái / Công bằng** cũng như **Từ bi / Trí tuệ**) để hoàn Thiện bản thân bằng hai việc:

1.- **Hoàn Thiện mọi việc Làm** từ Nhỏ tới Lớn.

2.- **Hoàn thiện mọi mối Liên hệ** để cho Thân an / Tâm lạc hầu sống Hoà với:

a.- **Trời** (Mối Liên hệ hàng **Độc**)

b.- **Đất**: **Mọi Người, Vạn Vật và môi trường sống** (Mối Liên hệ hàng **Ngang**).

Khi sống sao cho **mối Liên hệ Độc / Ngang, Trời / Đất. Tròn / Vuông** được hài hòa thì đạt trạng thái Hòa. Hòa là nguồn của cuộc Sống An bình Hạnh phúc.

Còn **Nếp sống chung** của Dân tộc là **Quả dục, Quả dục là Chiết trung** giữa **Diệt dục / Đa dục**, còn **Hành động ở đời** thì **An hành. An hành** là Chiết trung giữa **Cưỡng hành / Lợi hành**. Cưỡng hành là làm vì bị bắt buộc (trong Chế độ Nô lệ, Độc tài) , **Lợi hành** là làm vì quá ham lời (Trong một số nước Tư bản), do đó mà An hành giúp cho Tâm hồn luôn được an nhiên tự tại hay có Phong thái An vi.

Đối với các Dân tộc trên Thế giới thì xem mọi người như Anh em ” : **Tứ hải giai Huynh / Đệ “, nên tiêu chuẩn đối xử với nhau cũng là Tình / Lý tương tham.**

Đây là con đường sống ở **Đời nay**. Đời nay cũng được dùng như Điểm tựa, như Bàn nhún (spring board) để vươn lên cuộc sống **Đời sau**.

Khi biết sắp xếp cuộc sống Đời nay / Đời sau sao cho sự Chấp / Phá cho được cân đối hài hòa tất thì sẽ được an bình hạnh phúc.

Chúng ta còn thấy một dạng khác của nét Lương nhất là những **nét Gấp đôi** (twofold hay opposite term) như Trời / Đất, Vợ / Chồng, Núi / Sông, Non / Nước. Ông Đùng / Bà Đà, Học / Hành, Làm / lụng, Hư / hiếc....tràn lan trong Ngôn ngữ, trong Hội hè như tục hát Trống quân, hát Quan họ, hát Dặm, hát Ví, hát Xoan (đều có hai Bè Nam / Nữ), rước Nõ / Nường v. v...

Nền Văn hoá của Dân tộc chúng ta cũng có hai Dòng: Dòng Văn gia (Nho gia) thì có Kinh Điển, Dòng Chắt gia (lớp Bình dân) thì có Ca dao, Tục ngữ, các Truyền kỳ. Tuy hai Dòng nhưng **Văn gia / Chắt gia** đều Lương nhất nơi **Thiên lý Thái cực, nhờ nền Văn hoá Thống nhất này mà suốt trường kỳ lịch sử Tàu không làm sao diệt nổi Văn hoá Việt Nam.**

Trên đây chỉ là vài nét về Lương nhất của nền Văn hóa. Tổ tiên chúng ta đã Vi Nhân một cách **Tiệm tiến** theo Tiến trình từ **Gốc tới Ngọn (Nội khởi)**, từ **Gần tới Xa**, từ **Nhỏ tới To**, từ **Tục tới Thanh**, từ **Đơn giản tới Phức tạp**, từ **Tầm thường tới Phi thường**, từ **Đời này vươn tới Đời sau**, chứ không có ham Thanh chuộng **Lạ**, ham Mới nói Cũ mà quên **Gốc gác Cội nguồn**, dứt bỏ **Gốc Tổ : Nhân / Trí, Hùng / Dũng, đi theo Lũ “ Tham tàn / Cường bạo quốc tế mà vong Nhân, vong Thân gây ra nạn Bất Nhân, làm chuyện Bất Công gây khổ đau cho con Người, phá nát Luân thường Đạo lý làm Người của Dân tộc.**

Gốc / Ngọn, Gần / Xa, Nhỏ / To, Tục / Thanh, Đơn giản / Phức tạp, Tầm thường / Phi thường, Đời nay / Đời sau, Văn gia / Chắt gia . . đều là **Tiểu Thái cực** hay

Vạn lý tức là phần mớ của Thái cực hay Thiên lý. (**Nhất Lý thông Vạn lý minh**: Nhất lý là Thái cực, Vạn lý là Tiểu Thái cực :)

Vấn đề cuối là có Tri / Hành được hợp nhất thì mọi sự mới mong đạt kết quả tốt đẹp. Cây đũa Thần giúp cho con Người và Dân tộc giải thoát được Quốc nạn và Quốc nhục nằm ngay ở Thiên lý, mà Thiên lý đều được khắc ghi nơi Tâm khảm mỗi Người.

Nạn vong Bản (đưa tới nạn vong Nhân, vong Thân) là bước khởi đầu cho sự sa đọa của con Người và Dân tộc, vì con Người khi đã để mất cái Tâm, (Thiên lý tại Nhân Tâm) thì loạn Trí, nên loạn luôn Tầm nhìn (vision), nếu có là Giáo dân với nhau thì cũng chẳng thấy cái Đền Chúa Ngự trong mọi người, nếu là Đạo hữu với nhau thì cũng chẳng thấy nhau là con Phật, nếu là con Rồng Cháu Tiên thì cũng không nhận ra nhau là Đồng bào, do Loạn Trí mà nhìn Bạn ra Thù và nhìn Thù truyền kiếp ra Bạn vàng, tóm lại những con người đó đã mất Gốc, đã lạc mất Hòn Thiêng Sông (Nghĩa) Núi (Nhân) của Dân tộc. Nạn Quốc phá gia vong xuất phát từ nếp sống mất Gốc, làm mất tinh thần Đoàn kết! Không Đoàn kết là Chia rẽ, Chia rẽ là Chết!

Dầu cho có thiên Kinh vạn quyển cực hay về Văn hoá mà “ Tri / Hành Bất nhất “ thì dầu có “ Mười Vạn “ cũng không thể “ Hoá Một “.

Trên đây là vài nét về vai trò của nét Lương nhất của Việt Dịch trong nền Văn hoá Dân tộc, nếu có thì giờ, kính mời Quý Vị đọc cho hết cuốn sách “ KHI ĐÔNG TÂY GIAO HỘI “ đính kèm.

Đây là vấn đề phức tạp và khó khăn, chắc sẽ không tránh khỏi nhiều thiếu sót và lỗi lầm.

Kính mong Quý Vị và nhà Văn chỉ giáo cho những chỗ thiếu sót. Đa tạ.

Kính thân,

Việt Nhân

<http://www.vietnamvanhien.net/VanHoaThaiHoaDongTayGiaoHoi.pdf> (bấm vào đọc sách)

www.vietnamvanhien.net